

مقایسه شاخص‌های EEG کمی بیماران مبتلا به آلزایمر و پارکینسون با توجه به عملکردهای شناختی آنها

سید محمود طباطبائی^۱ (دانشیار علوم اعصاب شناختی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز) نویسنده مسئول ایمیل:

smt@iaut.ac.ir

غلامرضا چلبیانلو^۲ (دانشیار علوم اعصاب شناختی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان)

امیر رضا کرمی بناری^۳ (استادیار فارماکولوژی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شبستر)

چکیده

زمینه و هدف: دو بیماری شایع عصبی مرتبط با سن یعنی بیماری آلزایمر (AD) و بیماری دمانس پارکینسونی (PDD)، هر دو با مشکلات مختلف رفتاری و شناختی افراد را درگیر می‌سازند. امواج مغزی در این افراد دچار تغییر شده و عملکردهای شناختی مغز را متاثر می‌سازد. روش کار: برای بررسی شاخص‌های مختلف این امواج، تعداد ۴۰ فرد آلزایمری و ۱۲ بیمار مبتلا به دمانس پارکینسونی به همراه ۴۰ فرد سالم وارد مطالعه گردیدند. با استفاده از آنالیز امواج مغزی توسط روش QEEG میانگین توان مطلق و میزان کوهرنس امواج مختلف مغزی مورد بررسی قرار گرفت. یافته‌ها: نتایج نشان داد که میزان میانگین توان مطلق امواج دلتا و تتا در افراد PDD از افراد AD و کنترل بالاتر ولی میزان توان مطلق آلفا در افراد دمانس پارکینسونی نسبت به افراد آلزایمری و کنترل پائین‌تر بود، با این حال، از نظر توان مطلق موج بتای بالا تفاوت معنی‌داری بین دو گروه دمانسی تفاوت معنی‌دار نبود ($P > .05$). در مورد کوهرنس بین مناطق دو نیمکره، تفاوت معنی‌داری در باندهای آلفا و بتا برای کوهرنس مناطق فرونتال (F3-F4) وجود داشت ($P < .05$). اما در سایر مناطق تفاوت معنی‌داری وجود نداشت. نتیجه‌گیری: تکنیک QEEG می‌تواند به عنوان روشی دقیق در تشخیص بهنگام بیماریهای AD و PDD از طریق بررسی شاخص‌های کمی امواج مغزی مطرح بوده و بکار گرفته شود.

کلمات کلیدی: بیماری آلزایمر، بیماری دمانس پارکینسونی، عملکردهای شناختی، QEEG